

ת"פ 9346/04/19 - מדינת ישראל נגד סולימאן מרזוק, אשרף אבו זלף

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 9346-04-19 מדינת ישראל נ' מרזוק ואח'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשמים
	1. סולימאן מרזוק
	2. אשרף אבו זלף

גזר דין

רקע:

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הבאות, אותן ביצעו בצוותא חדא: **ציד חית בר מוגנת**- עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו - 1955 (להלן: החוק), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

החזקת חית בר- עבירה לפי סעיף 8(א)(3) ו-14(א) לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

פגיעה בערך טבע מוגן- עבירה לפי סעיף 33(ג) ו-57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (להלן: חוק גנים לאומיים), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

החזקת ערך טבע מוגן- עבירה לפי סעיף 33(ד) ו-57(ב) לחוק גנים לאומיים, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

2. הנאשמים הורשעו בכך, שביום 3.11.2018, בשעה 8:00 לערך, שהו ברכבו של נאשם 2, בשטח המזבלה מצפון לאזור התעשייה באשדוד וצדו שלוש חוגלות באמצעות רובה ציד, השייך לנאשם 1. נקבע בהכרעת הדין, כי לאחר שהנאשמים עוכבו על ידי מאבטחים, בעת שנאשם 1 ביקש להטיל מימיו, השליך שקית ובה שלוש חוגלות מתות אותן צדו קודם לכן.

3. הנאשמים פרסו יריעת מחלוקת רחבה, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי. בד בבד, גם המאשימה התקשתה בקיום החלטות בית המשפט בעניין הצגת מוצגים ומסמכים ובית המשפט אף העיר ביחס לתקלות

בקשר שבין משטרת ישראל לרשות הטבע והגנים בניהול חקירות ובשמירת מסמכים ומוצגים וכן העיר בית המשפט למאשימה על חשיפת בית המשפט לראיות בלתי-קבילות אגב הטיוול בבקשה לפי סעיף 108 בחסד"פ.

בסופו של דבר, הרשעת הנאשמים התבססה על מארג נסיבתי ובעיקר על תיעוד מצלמת האבטחה, עדויות המאבטחים, ראיות 'פורנזיות', וראיות נוספות. נדחו עדויות הנאשמים לגבי פשר הימצאותם במקום עם רובה הציוד והימצאות השקית ובה שלוש חוגלות מתות, טריות, בסמוך אליהם. טענת ההגנה לגבי תיזה חלופית לביצוע העבירה על ידי אחרים שעברו במקום נדחתה כבלתי סבירה.

נדחו טענות משפטיות שעניינן הגנה מן הצדק בעניין הסבת ההליך ל"הסדר מותנה" וכן בנוגע לפגיעה בפרטיות בתייעוד מצלמות האבטחה של מתקן "נובל אנרגי".

4. לבקשת נאשם 1, הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו. בתסקיר מתאריך 3.6.22 נסקרו קורותיו. הנאשם מרקע נורמטיבי ומקיים אורח חיים נורמטיבי. עובד כיום כמנהל מחלקה לוגיסטית בחברת "שיכון ובינוי סולל בונה". הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות וכן גילה עמדה ביקורתית כלפי עצמו נוכח התנהגותו וביטא תחושת צער וחרטה נוכח האירועים והשלכותיהם. הנאשם מסר, כי הוא צייד חובב המחזיק רישיון ציד ובעבר נהג לממש את תחביבו על פי החוק ובתיאום עם הרשות. הנאשם תיאר את השתלשלות האירועים אליה נקלע, תוך מודעות לקושי להציב גבולות ללחץ קבוצתי שחוזה באירוע. ההתרשמות היא מצער כנה שמביע והכרה במחירים המשפחתיים והתעסוקתיים כתוצאה מההליך. במכלול הנסיבות, שירות המבחן מתרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות העבירות בעתיד. שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 150 שעות. ביחס לביטול ההרשעה, שירות המבחן לא נוקט עמדה בהיעדר מסמכים המעידים על פגיעה מוחשית בעבודה.

טענות הצדדים לעונש

5. **המאשימה** עותרת בטיעוניה לקביעת מתחם קנס של 8,000-15,000 ₪, מאסר על תנאי משמעותי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה, פסילת רישיון נהיגה על תנאי, פסילת רישיון בפועל לנאשם 2 וחילוט רובה הציוד לנאשם 1.

לדעת המאשימה, יש להטיל על הנאשמים עונש בחלקו העליון של המתחם. כאן המקום לציין כי בטיעון המאשימה לעונש נפלו מספר שגגות עובדתיות ומשפטיות: ראשית, טיעון המאשימה (עמ' 17 ש' 12) כי עד היום הנאשמים לא הביעו חרטה על מעשיהם אינו מתיישב עם האמור בתסקיר ביחס לנאשם 1. נעדרה מטיעוניה המאשימה התייחסות לתסקיר כלל. שנית, עתירת המאשימה להטלת עונשים בחלקו הגבוה של המתחם נומקה בנימוקים הרלוונטיים לקביעת המתחם ולא לעונש המתאים בתוך המתחם - התחכום וניסיונות ההסתרה.

המאשימה הפנתה לארבע אסמכתאות מן הפסיקה בעניין ציד חוגלות. להלן תמציתן: ת"פ 10802-08-14 **מדינת ישראל נ' סובח ואח'** (29.11.18) הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בציוד 9 חוגלות, בעת שנסעו ברכבו של נאשם 2 ותוך שימוש ברובה של נאשם 1 המוחזק ברישיון. נאשם 2 הורשע גם בציוד ללא רישיון. כן הורשעו בכך שלא נענו להוראות פקח ובמהלך הנסיעה זרקו שקיות ובהן החוגלות המתות. לאחר סקירת הפסיקה נקבע, כי מתחם הקנס ההולם הוא 10,000-30,000 ₪. בית המשפט לקח בחשבון את הרקע הנורמטיבי של הנאשמים והיעדר הרשעות קודמות וקבע, כי אין מקום להחמיר עם הנאשמים מעבר

למדיניות הענישה הנהוגה ועל כן אין להטיל עליהם מאסר מותנה. על הנאשמים הוטל קנס בסך 20,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 40,000 ₪. כן חולט רובה הציד.

מקרה זה חמור יותר מהמקרה שבפניי. מבחינת נסיבות האירוע קיים דמיון רב, אלא שמדובר כאן בציד של 9 חוגלות, ולא 3 כבעניינינו. המאשימה לא הבהירה בטיעוניה מדוע המקרה שבפנינו חמור יותר מפסק הדין אליו הפנתה, ומצדיק הטלת מאסר מותנה, הטלת עונשי פסילה רישיון וכן הטלת עונש בחלקו הגבוה של המתחם. היקש מפסק הדין אליו הפנתה המאשימה מלמד דווקא, כי מתחם העונש ההולם כולל קנס במתחם נמוך יותר, וכי בנסיבות של נאשמים נעדרי הרשעות קודמות אין מקום להטיל מאסר מותנה או עונשי פסילת רישיון.

ת"פ 22362-02-19 **מדינת ישראל נ' סעב ואח'** (19.1.20) הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בציד שתי חוגלות (אשר נתפסו קפואות בחיפוש בבית), תוך ברובה ציד אותו החזיק נאשם 1 ברישיון. נאשם 1 הורשע בציד בשיטות אסורות, ציד בעונה אסורה והחזקת רובה ציד טעון ברכב. נאשם 2 הורשע בציד ללא רישיון ובשיטות אסורות. על הנאשמים הוטלו, במסגרת הסדר "סגור" לעונש העונשין הבאים: על נאשם 1 הוטל קנס בסך 10,000 ₪, התחייבות כספית בסך 20,000 ₪, 5 חודשי מאסר על תנאי ו-3 חודשי פסילה על תנאי. על נאשם 2 הוטל קנס בסך 8,000 ₪, התחייבות כספית בסך 16,000 ₪, 5 חודשי מאסר על תנאי ו-3 חודשי פסילה על תנאי. כן חולט הרובה.

מקרה זה קל במעט מעניינינו בכל הנוגע לנאשם 1 וחמור יותר מעניינינו בכל הנוגע לנאשם 2 (שכן בעניינינו נאשם 2 לא הורשע בביצוע ירי בעצמו).

כמו כן, בשונה מעניינינו במקרה זה ניתן משקל מלא להודאה בהזדמנות הראשונה ולחיסכון בזמן השיפוטי ובהבאת העדים, זאת בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם.

ת"פ 46543-07-17 **מדינת ישראל נ' מסאר ואח'** הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בציד 5 חוגלות, באמצעות רובה אותו החזיק נאשם 1 ברישיון והוא אשר נהג ברכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין הימנעות ממאסר ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות; קנס במתחם של 5,000-16,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000-25,000 ₪. על הנאשם, שלו הרשעה רלוונטית, אך ישנה, קודמת, הוטלו 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 9,000 ₪ והתחייבות בסך 15,000 ₪. בשל נסיבות מיוחדות שפורטו בית המשפט נמנע מחילוט הנשק. נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירות סיוע והוטלו עליהם במסגרת הסדר "סגור" לעונש 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 3,300 ₪ והתחייבות בסך 5,000 ₪.

מקרה זה חמור במעט מעניינינו בכל הנוגע לנאשם 1, בשים לב למספר החוגלות שניצודו וחמור פחות בכל הנוגע לנאשמים 2-3 שהורשעו בעבירת סיוע בלבד. בבחינת הנסיבות הנשקלות בתוך המתחם במקרה זה, בשונה מעניינינו לנאשם 1 הרשעה רלוונטית קודמת. מאידך גיסא, נשקלו נטילת האחריות בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן השיפוטי ובהבאת העדים.

ת"פ 21564-02-17 **מדינת ישראל נ' מוקלד ואח'** (13.11.19) - נאשם 1 הורשע בסחר בערך טבע מוגן ובחיית בר מוגנת בכך שקנה מאחר 7 חוגלות. בנוסף הורשעו שני הנאשמים בציד חוגלות (ללא צידה בפועל) תוך שימוש ברכבו של נאשם 1 שנהג ברכב ובעת שנאשם 2 ירה ברובה אותו החזיק ברישיון. ביחס לעבירות הציד נקבע מתחם קנס של 3,000-15,000 ₪. על נאשם 1, שהורשע גם בעבירות הסחר ולחובתו הרשעות רלוונטיות קודמות, לרבות התחייבות בתוקף, הוטל מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס של 15,000 ₪ ועונשים נוספים. גזר הדין בענייניו של נאשם 2 לא הוגש, אך עיון במאגרים מלמד, כי נדון לעונש מאסר, בשים לב לעבר פלילי רלוונטי משמעותי ולאחר שלא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות.

נטען, כשיקול לחומרה בבחינת נסיבות ביצוע העבירה, כי נאשם 1 "זיהם" את הזירה במעשיו, וכי בחר לבצע עבירה אף שהוא מודע לחוקים בהיותו מחזיק ברישיון ציד. כמו כן, הגיע למקום המרוחק ממקום מגוריו.

נטען, כי יש לפסול את רשיונו של מי שעשה שימוש ברכב לעבירת ציד. לענין זה המאשימה הפנתה לאסמכתאות וכן הפנתה לע"פ 37875-11-19 לענין חילוט נשק בו נעשה שימוש לעבירת ציד. המאשימה הודיעה, כי היא מתנגדת להטלת צו של"צ במקרה זה כהמלצת שירות המבחן, לשאלות בית המשפט נוכח עמדת המאשימה לעונש הבהירה המאשימה כי היא מתנגדת להטלת של"צ כעונש יחיד. המאשימה מתנגדת לביטול ההרשעה והפנתה בענין זה לאסמכתאות. המאשימה הודיעה, כי אין במכתב נ/5 כדי לשנות מעמדה.

6. **ההגנה** סבורה, כי מתחם הקנס ההולם הוא 5,000-15,000 ₪ ועתרה להטיל עונש בתחתית המתחם. ביחס לנאשם 2 נטען, כי מדובר באדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא ועובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו. הנאשם אינו צייד וזו הסתבכותו הראשונה והאחרונה. ביחס לנאשם 1 נטען, כי מדובר באדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, עובד בתפקיד רציני ורגיש. נטען, כי הנאשם לא הספיק לצרף לשירות המבחן אסמכתאות בענין אי-ההרשעה והוגש מכתב ממעסיק במעמד הדיון [נ/5]. לכן נתבקשה ביטול הרשעתו כדי שלא לפגוע בו מעבר לדרוש.

דין והכרעה

7. **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הצדדים אינם חלוקים לגבי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים. רבות נכתב וצוטט בדבר חשיבות ההגנה על חיות הבר ועל ערכי הטבע במדינת ישראל ועל הפגיעה הטמונה בעבירות אלה לערכים אנושיים ואקולוגיים. ראו, לדוגמא, ע"פ (מר') 5128-12-10 **באזלאמיט ואח' נ' מ"י** (וערעור שכנגד):

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא משמעותית. הנאשמים עסקו בציד בלתי חוקי ואף צדו בפועל שלוש חוגלות. הנאשמים הצטיידו לשם כך ברובה, אותו החזיק נאשם 1 ברישיון, והציד בוצע בשטח פתוח המרוחק ממקום מגוריהם. אכן, שימוש לרעה בנשק המוחזק ברישיון מהווה נסיבה מחמירה בשל המעילה באמון שניתן בנאשם מצד רשויות הרישוי.

10. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה שפורטו ובהיקש מן האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה עצמה נראה, כי מתחם הקנס לו טענה ההגנה תואם את הפסיקה הנוהגת ויש להעמידו על 5,000-15,000 ₪. ברכיב המאסר המתחם נע בין הימנעות מהטלת מאסר, גם לא מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

העתירה לביטול ההרשעה של נאשם 1

11. בעניינו של נאשם 1 נדרשת הכרעה בשאלה האם מקרה זה על פי נסיבותיו מקיים את החריג לכלל ומצדיק את ביטול ההרשעה, והטלת של"צ כעונש יחיד. בשאלת קיומו של נזק קונקרטי צפוי כתוצאה מאי-ביטול ההרשעה, הנאשם עמד בנטל הראייתי בשים לב לאמור במסמך נ/5. עולה מהמסמך, כי בתפקידו הנוכחי של הנאשם, כל רישום פלילי ישלול ממנו את ההכשר הביטחוני הנחוץ לשם מילוי תפקידו. בנסיבות אלה, השאלה היא האם מדובר בתוצאה מידתית בשים לב למעשים בהם הורשע הנאשם ויתר השיקולים הפרטניים והכלליים. ההכרעה בשאלה זו אינה פשוטה, אך בסופו של דבר, גם בשים לב לאסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה החלטתי כי הותרת ההרשעה על כנה תוביל לתוצאה בלתי מידתית:

12. בת"פ 49967-03-17 **מדינת ישראל נ' חסארמה ואח'** אליו הפנתה המאשימה החליט בית המשפט שלא לבטל את הרשעת הנאשם ונימוקיו העיקריים היו - העובדה שהנאשם הורשע במגוון עבירות הקשורות בציד ובפגיעה בחיות בר, בשלושה אישומים שונים וכן בעובדה שלא הוכח כלל כי אי-ביטול ההרשעה יגרום לנאשם לנזק קונקרטי, גם לא נזק צפוי בפגיעה בקידום עתידי. על כן מצא בית המשפט, כי בשים לב לחומרת העבירות ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים אין מקום לבטל את ההרשעה.

בע"פ 34957-08-15 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** דחה בית המשפט המחוזי בנצרת את ערעור הנאשם על ההחלטה שלא לבטל את הרשעתו בגין עבירות ציד ופגיעה בשמורת טבע. בית המשפט קבע, כי עצם העובדה שהנאשם צפוי לעמוד לדין משמעותי, וכן טענה לגבי פגיעה אפשרית בקידום עתידי אינה מבססת את דרישת הלכת **כתב** להוכחת נזק קונקרטי. בית המשפט אף קבע, כי העבירה, כלשעצמה וחרף חומרתה, אינה מונעת באופן עקרוני את ביטול ההרשעה במקרה המתאים.

ת"פ 1406-05 **מדינת ישראל נ' פלג** קיבל בית המשפט המחוזי בנצרת את ערעור המדינה והפך את החלטת בית משפט השלום לבטל את הרשעת הנאשם. נקבע, כי בשים לב למעשה העבירה בו הורשע, של התעללות בבעל חיים ובנסיבות ביצוע העבירה באכזריות וכן בשים לב לכך שלא הוכח כי לנאשם ייגרם נזק קונקרטי כתוצאה מאי-ביטול הרשעתו, שכן הפגיעה האפשרית בהמשך עיסוקו כעורך דין אינה מוחלטת וודאית, אין מקום לבטל את ההרשעה.

13. בהיקש מן האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה, במקרה שבפנינו עמד הנאשם בנטל להראות כי אי ביטול ההרשעה יגרום לו לנזק מוחשי, ולא תיאורטי בשים לב לתפקידו הנוכחי, ולא לאפשרות עתידית. בנוסף, מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות כלשהן שהורשע באירוע בודד והתרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם לוקח אחריות מעשיו, מגלה תובנה לגבי הנסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה, מתחרט ומביע צער והתרשמות היא, כי החשש להישנות עבירות בעתיד הינו נמוך. עובדה אחרונה זו היא חשובה במיוחד, בשים לב לכך שביטול ההרשעה לא יאפשר הטלת עונשים צופי פני עתיד. על כן, אם בית המשפט סבור, כי נחוצה הרתעת היחיד במקרה מסויים, יהיה בכך שיקול משמעותי לחובת ביטול ההרשעה.

מנגד, לקחתי בחשבון כי דרכו של הנאשם לשלב של הבעת החרטה ונטילת האחריות היתה ארוכה ולמעשה, באה לידי ביטוי בסוף סופו של ההליך. לכתחילה, ועוד בזירה, הנאשם פעל להעלמת גוויות החוגלות בכך שהשליך אותן מידו, מתחת לאפם של המאבטחים ובהמשך הכחיש שעשה כן והורשע רק בתום ניהול משפט הוכחות שלם. אכן, הנאשם זכאי ורשאי למצות את כל זכויותיו בהליך הפלילי. אך בבואו לעתור בפני בית המשפט לסעד חריג, ששיקולי צדק פרטני בבסיסם, בית המשפט בוחן את התנהלותו הכוללת של הנאשם, לרבות מידת נטילת האחריות והחרטה והשלב בהליך שבו הופיעה.

14. בסופו של דבר, המלצת שירות המבחן וההיקשים המתבקשים מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה עצמה, הכריעה את הכף לזכות הנאשם. גם אם במעט וכחוט השערה, בסופו של דבר המסקנה היא, כי התוצאה של אי-ביטול ההרשעה תגרום לנאשם ולמשפחתו נזק בלתי מידתי. את האיזון הנחוץ בין ההתחשבות הרבה בנתוניו האישיים של הנאשם ובין האינטרסים הציבוריים הכלליים, לרבות חשיבות הטבת החברה נוכח הנזקים שנגרמו בתוצאה מהמעשים, יש להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב יותר מזה שעליו המליץ שירות המבחן.

העונש המתאים בעניינו של נאשם 2

15. נאשם 2 ללא הרשעות קודמות. בית המשפט מניח לזכותו את טענת בא כוחו לרקע נורמטיבי, שירות צבאי מלא ועבודה רציפה, אף שלא הוצגו אסמכתאות. במקרה זה לא ניתן להניח לזכות הנאשם נטילת אחריות, הבעת חרטה או חיסכון בזמן שיפוטי. לא הוצגו נסיבות מיוחדות המצדיקות הטלת עונש בתחתית המתחם, אך גם לא נסיבות המצדיקות הטלת עונש בחלקו העליון של המתחם, כעתירת המאשימה. בסופו של יום, ובהיקף גם מהאסמכתאות שהובאו לעיל, יש להטיל על הנאשם עונש במרכז מתחם הקנס. בשים לב להיעדר העבר הפלילי אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר צופה פני עתיד וניתן להסתפק בהתחייבות כספית.

סוף דבר:

16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן ובהתאם לתוכנית שתוגש לאישור בית המשפט לכל המאוחר עד יום 15.9.22.

הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.

המזכירות תודיע לשירות המבחן ותעקוב.

נאשם 2

א. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.9.22.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ב. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע, וזאת לתקופה של שנתיים מיום החתימה על ההתחייבות.

הנאשם יחתום על ההתחייבות לכל המאוחר עד יום 15.9.22 ורשאי לעשות כן בבית משפט השלום בחיפה. לא יתחייב - ייאסר למשך 10 ימים.

הוראות בדבר חילוט והשמדת מוצגים

- א. מורה על חילוט נשק ותחמושת אשר נתפסו ברכב.
- ב. מורה על השמדת מוצגים, בכפוף לכל דין ובחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תמציא את גזר הדין לב"כ הצדדים

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אב תשפ"ב, 02 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.